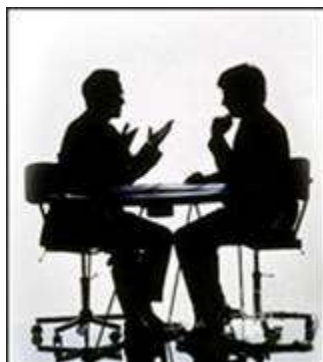

گفتگوی سایت گزارشگران با رفیق ح. ریاحی زندانی سیاسی دوره شاه و از فعالین سازمان درباره نشست عمومی چپ - کلن

گزارشگران: آیا پیامی برای طیف منفرد چپ که ناظر بر این واقعه (خودمانی) میباشد، دارید؟

ح ریاحی: این واقعه خودمانی نیست. اگر طیف وسیع منفرد چپ خود را در شکل‌گیری و تکوین این روند شریک و مسئول حس می‌کند، موظف است خود نیز به چاره‌اندیشی اقدام کند. زمینه‌ی پیوستن آن‌ها و غنا بخشیدن به این مجموعه فراهم است و من امیدوارم این طیف مسئولیت تاریخی خود را فراموش نکند. آن‌ها که از همین سازمان‌های موجود جدا شده‌اند، ضعف‌ها و نقاط قوت این سازمان‌ها را میدانند و بجاست اگر برنامه‌ی سازنده‌ای دارند، گام اول را برای رفع کمبودهای این مجموعه بردارند.

گزارشگران: آقای ریاحی خوشحالیم که به دعوت ما پاسخ مثبت دادید.

ح ریاحی: خوشحالم که در این گفت و گو شرکت می‌کنم.

گزارشگران: سازمان شما در نشست سازمان‌های چپ سوسیالیست در کلن شرکت کرد . آیا شما شخصا در این تجمع حضور داشتید؟

ح ریاحی: متأسفانه نتوانستم شرکت کنم.

بنظر شما دلایلی که موجب شد پس از سالها این مجموعه کنار هم قرار بگیرد و تلاشی برای پاسخ به ضرورت‌های موجود بدهند، کدام بوده است؟

ح ریاحی: دلایل متعددی، شخصاً فکر می‌کنم: ۱ - تحولات خاور میانه، ۲ - بحران جهان سرمایه‌داری و اینکه نظام سرمایه‌داری پس از رو در رویی با بحران‌های پی در پی، طی بیش از نیم قرن، باز هم توانسته است به بقای خود ادامه دهد، ۳ - شکست « سوسیالیسم واقعا موجود » و ملموس شدن دلایل شکست آن، تقریباً برای همه‌ی نیروهای طرفدار سوسیالیسم چه در سطح جهان و چه در ایران، ۴ - شکل‌گیری‌ی بدیل‌های امپریالیستی و ارتجاعی این بار با دستاویز « حقوق بشر » و اسلام مهر ورز!، ۵ - زد و بند‌های دول امپریالیستی با به اصطلاح نیروهای لیبرال و رفرمیستی که در پی صدور « دموکراسی! » با دخالت نظامی‌ی نیروهای بیگانه‌اند و یا در پشتیبانی از اصلاح طلبان درون نظام جمهوری اسلامی برای نفی مسالمت‌آمیز آن توهم پراکنی می‌کنند، ۶ - ضرورت هویت‌یابی چپ طرفدار دموکراسی و سوسیالیسم نه بعنوان سازمان‌های متفرقه‌ی گوناگون بلکه بعنوان جنبشی متحد برای هدفی مشترک و در پیوند با جنبش

های اجتماعی ی گوناگون . ۷ - تلاش برای رهایی از پراکندگی، فرقه گرایی و نداشتن پیوند با سوژه های واقعی تحقق بخش دمکراسی رادیکال و برابری ی سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی.

چپ طرفدار آزادی و برابری فقط با ضرورت های عیان مواجه نیست، بلکه باید بتواند به ضرورت های تاریخی - طبقاتی ی جامعه ی ما هم پاسخگو باشد.

گزارشگران: چه معیارهای اولیه ای برای دعوت از نهادهای شرکت کننده موجود بوده است و آیا از همه نیروهای متشکل چپ دعوت بعمل آمده است.

ح ریاحی: تا آنجائیکه اطلاع دارم از همه ی نیروها دعوت شده بود، قضیه امری یکی دو روزه نبود بلکه حدود دو سال گفتگو و طی برگزاری سمینار ها و نشست های چندی این مجموعه شکل گرفت. اعتقاد به سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی به همت مبارزات آزادیخواهانه و مستقل اکثریت مردم ستمدیده ی جامعه، پایبندی به آزادی های بی قید و شرط سیاسی، مخالفت با هر نوع دخالت خارجی در ایران، مخالفت با جنگ، باور به خود سازمانیابی کارگران و زحمتکشان و دیگر افشاری که دهه هاست سرکوب و حقوق انسانی شان پامال می شود، به مثابه سوژه های اصلی پیشبرد آزادی، دمکراسی ریشه ای و سوسیالیسم در جامعه و اعتقاد به جنبشی سوسیالیستی در کنار دیگر جنبش های اجتماعی، پاره ای از حد اقل هایی است که این مجموعه را گرد هم آورده است.

گزارشگران: ترکیب نیروها آیا بیانگر حضور چپ متشکل در خارج کشور است؟ چه نیروهائی از دخالت در این کوشش خودداری کردند؟

ح ریاحی: متأسفانه چپ متشکلی در خارج وجود نداشته و فلسفه ی تلاش برای ایجاد چپ متحد در خارج هم از همین جا نشأت می گیرد. در این تلاش همه جانبه ی نیروهای چپ طرفدار دمکراسی و سوسیالیسم، از هم اکنون نمی توان بر سر اینکه چه نیروهایی نیامدند یا می مانند یا می روند زیاد تکیه کرد، چون روند حرکت را نباید با نام و نشان سازمان ها یا تشکل هایی که شرکت می کنند یا نمی کنند، دآوری کرد بلکه با این سنجید که تا چه حد به وحدت نیروهای چپ رادیکال و پیشبرد برنامه ی متناسب با خواست ها و مطالبات کنونی مردم نائل می شوند، با این باید سنجید که این نیروها تا چه اندازه میتوانند گفتمان های ارتجاعی امپریالیستی و ارتجاعی ی مذهبی را افشا و گفتمان آزادی و برابری را مطرح و توده گیر کنند.

گزارشگران: با توجه به گذشته چپ بطور کلی که کمتر تجاری در ارتباط با کار مشترک دارد، تلاش برای شکل دادن یک بدیل سوسیالیستی بعنوان یک کار بسیط تا چه حد در دسترس است؟ به تعبیری دیگر آیا این هدف استراتژیک و دراز مدت است؟

ح ریاحی: شما با طرح این پرسش اتفاقاً به همان نکته ای اشاره کرده اید که باید دغدغه ی اصلی نیروهای چپ سوسیالیست باشد. این نیروها که از صدر مشروطه تا کنون مبارزه کرده اند، باید بالاخره این پرسش را برای خود مطرح و به آن پاسخ دهند، که چرا همیشه منفرد عمل کرده و حتی در دورانی که جامعه فئودالی بود و خواست های دمکراتیک اصلی ترین بستر مبارزه را تشکیل میداد، نتوانستند با نیروهای ملی و دمکرات اتحاد های موردی ولی با برنامه ی مشخص که دستیابی به آن بستر ساز پیشروی تاریخی خود آن ها نیز بود، به وحدت برسند. اما اینکه بدیل سوسیالیستی یک هدف استراتژیک است یا نه، مسلماً هدفی استراتژیک است ولی هدف استراتژیک را به روز قیامت و فردهای نامعلوم وا نمی گذارند، بلکه باید تدارک آنرا از هم اکنون دید. اگر برابری سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی که هدف سوسیالیست هاست را بورژوازی می توانست تحقق ببخشد، تا کنون این کار را کرده بود، نظام سرمایه داری بر اساس

غارت و استثمار میتواند به عمر خود ادامه دهد، و بیش از چهار صد سال حیات آن نشاندهندی این امر است. در این نظام، برابری بیشتر روی کاغذ است تا در زمین سفت و سخت جامعه، کافی است در همین جوامع پیشرفته‌ی سرمایه‌داری به تبعیضات حقوقی‌ای که در مورد زنان یا اقلیت‌ها اعمال می‌شود نظری افکند. در این جوامع حقوق زنان با مردان هنوز هم برابر نیست. بنابراین، برنامه‌ی نظام سرمایه‌داری تحقق عدالت اجتماعی نیست. پس اگر این مولفه‌ی جانمایه‌ی برنامه‌ی سوسیالیست هاست، باید طبقات و لایه‌های اجتماعی که سوژه‌ی تاریخی این برنامه‌اند، آن را سازماندهی کنند. این آن لولای اتصالی است که تاکتیک سوسیالیست‌ها را با برنامه‌ی استراتژی‌شان بهم پیوند میدهد. سوسیالیست‌ها بدون کمک به خود سازمانیابی کارگران، اقشار زحمتکش و جنبش‌های رهایی‌بخش دمکراتیک اجتماعی، در تاریخ مبارزات یک جامعه نمی‌توانند جایگاه ویژه خود را داشته باشند. این جاست مرز مشخص‌کننده‌ی نیروهای سوسیالیست از انواع و اقسام نیروهای بورژوازی خواهان دمکراسی که از تشکل‌یابی طبقه‌ی کارگر و زحمتکشان جامعه وحشت دارند و به هر وسیله‌ای سعی می‌کند مانع شکل‌گیری آن شوند.

گزارشگران: جنبش چپ همیشه از پراکندگی و تشتت رنج برده است. سوال ما یا شاید بسیاری از فعالین سیاسی اینست که چرا حالا و مثلاً ده سال قبل این اتفاق نیافتاد؟

ح ریاحی: به نظرم بهتر است این سؤال را از همه‌ی نیروهای چپ سوسیالیست، چه دارای سازمان و چه منفرد بپرسید، و از مجموعه‌ی پاسخ‌ها به نتیجه‌ی ثمربخشی دست پیدا کنید. چپ متشکل و چپ منفرد، هر دو در ایجاد وضعیت موجود سهیم‌اند و برای از میان بردن آن باید تلاش کنند. ده سال پیش شرایط دیگری بر جهان حاکم بود و مخصوصاً در داخل کشور، اکثریت عظیمی به اصلاحات درون نظام امیدوار بودند. پس از انتخابات سال ۸۸ و از میان رفتن مشروعیت کامل رژیم حتی در میان بخش وسیعی از اصلاح طلبان زمینه‌ی مناسب برای طرح خواست‌های آزادیخواهانه و برابری طلبانه بیش از هر زمان دیگری فراهم شده است و چپ سوسیالیست باید این موقعیت را هرچه سریعتر درک و تلاش کند به نیرویی اجتماعی و مطرح در میان اکثریت جامعه تبدیل شود. چپ نباید و نمی‌تواند هدف استراتژیک خود را کنار بگذارد و همچون رفورمیست‌ها و نیروهای راست خود را پشت سر بدیل‌های ضد دمکراتیک و ضد انقلابی مخفی کند و برای فرصتی که هرگز فرا نخواهد رسید، منتظر بماند یا تنها به کار تبلیغی گفتاری یا نوشتاری بسنده کند.

گزارشگران: بنظر شما چه تدابیر عاجلی را باید این بلوک با توجه به شرایط سیاسی موجود در برنامه کوتاه مدت خود قرار دهد؟

ح ریاحی: اتحاد پیرامون اشتراکات ضمن ادامه‌ی گفت و گو بر سر اختلافات، دفاع از خواست‌های مشخص سیاسی و مطالباتی کارگران، زنان، دانشجویان، بیکاران، گرسنگان، ملیت‌های تحت ستم و اقلیت‌های مذهبی، دفاع از آزادی کلیه‌ی زندانیان سیاسی و عقیدتی، طرح خواست لغو اعدام، شکنجه و سنگسار و تمامی‌ی قوانین قرون وسطایی تبعیض آمیز مذهبی، طرح خواست جامعه لائیک مبتنی بر جدایی دین از دولت و نهاد‌های آموزشی و مدنی، پیوند با جنبش‌های مطالباتی کارگران و زحمتکشان و طرح و دفاع از این مطالبات در پیوند با جنبش‌های اجتماعی و کارگری جهان و سرانجام اجتناب از طرح حد اکثری خواست‌های برنامه‌ای خود، که متلاشی‌کننده‌ی این اتحاد است. در واقع، آزموده را نباید برای صدمین بار آزمود!

گزارشگران: جای خالی کدام نیروها را میتوان در این تجمع احساس کرد

ح ریاحی: اگر منظور شما نیروهای منفرد چپ سوسیالیست است، بی تردید باید تلاش شود ظرف مناسبی برای شرکت آن‌ها در این جنبش پیدا کرد که به باور من خود این نیروها هم باید در درجه نخست ابتکار عمل را بدست بگیرند و با برنامه‌ی یاری دهنده به این مجموعه برای پیوستن به آن پیش قدم شوند.

گزارشگران: آیا پیامی برای طیف منفرد چپ که ناظر بر این واقعه (خودمانی) میباشد, دارید؟

ح ریاحی: این واقعه خودمانی نیست. اگر طیف وسیع منفرد چپ خود را در شکل‌گیری و تکوین این روند شریک و مسئول حس می‌کند، موظف است خود نیز به چاره اندیشی اقدام کند. زمینه‌ی پیوستن آن‌ها و غنا بخشیدن به این مجموعه فراهم است و من امیدوارم این طیف مسئولیت تاریخی خود را فراموش نکند. آن‌ها که از همین سازمان‌های موجود جدا شده‌اند، ضعف‌ها و نقاط قوت این سازمان‌ها را میدانند و بجاست اگر برنامه‌ی سازنده‌ای دارند، گام اول را برای رفع کمبودهای این مجموعه بردارند.

گزارشگران: با سپاس از شما و امید که در آینده نزدیک باز هم در اینباره گفتگوئی داشته باشیم

ح ریاحی: از فرصتی که در اختیارم گذاشتید ممنونم.

گزارشگران

بهروز سورن

26.08.2012